

2. W zaskarżonym wyroku błędnie stwierdzono charakter dominujący różnych elementów

Sąd wypaczył okoliczności faktyczne sprawy. W zaskarżonym wyroku przedstawiono niespójne argumenty w celu uzasadnienia uznania charakteru dominującego elementów słownych.

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypracowanego w wyrokach w sprawach C-251/95 ⁽⁴⁾ i C-342/97 ⁽⁵⁾ (stanowiący punkt odniesienia konsument, do którego odniósł się Sąd, został ustalony w sposób całkowicie wypaczony).

Nieprawidłowe zastosowanie orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku w sprawie T-134/06 ⁽⁶⁾ (niespójne zastosowanie definicji nadanej pojęciu „elementu dominującego”).

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypracowanego w wyroku w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 ⁽⁷⁾. W zaskarżonym wyroku Sąd pominął orzecznictwo, które odnosi się do sytuacji, gdy dany rynek jest nasycony.

3. W zaskarżonym wyroku błędnie ustalono istnienie podobieństwa między znakami towarowymi w wyniku nieuwzięcia pod uwagę okoliczności istotnych z punktu widzenia tej oceny

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku w sprawie C-251/95 w związku z wyrokami Trybunału w sprawach C-361/04 P ⁽⁸⁾ i C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. W zaskarżonym wyroku błędnie stwierdzono istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r., Storck/OHIM, C-24/05 P, EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 11 listopada 1997 r., SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 1999 r., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 13 grudnia 2007 r., Xentral/OHIM – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM), T-134/06, EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ Wyrok z dnia 13 listopada 2012 r., Antrax It/OHIM – THC (Termosyfony dla grzejników), T-83/11 i T-84/11, EU:C:2012:592.

⁽⁸⁾ Wyrok z dnia 12 stycznia 2006 r., Ruiz-Picasso i in./OHIM, C-361/04 P, EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 1999 r., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 31 października 2016 r. – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sprawa C-554/16)

(2017/C 046/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: EP Agrarhandel GmbH

Druga strona postępowania: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 4 decyzji Komisji 2001/672/WE ⁽¹⁾ z dnia 20 sierpnia 2001 r. ustanawiającej szczególne zasady stosowane do przewozu bydła na letnie pastwiska położone w rejonach górskich (zwanej dalej „decyzją Komisji”), zmienionej decyzją Komisji 2010/300/UE ⁽²⁾ z dnia 25 maja 2010 r. sprzeciwia się przepisowi krajowemu, takiemu jak § 6 ust. 6 rozporządzenia federalnego ministra rolnictwa, leśnictwa, środowiska i gospodarki wodnej w sprawie identyfikacji i rejestracji bydła (Rinderkennzeichnungs-Verordnung 2008), BGBl II nr 201/2008, który dla zachowania wszystkich terminów objętych tym przepisem i tym samym również terminów zgłoszenia przewozu na letnie pastwiska za decydujące uznaje wpłynięcie stosownego zgłoszenia?

- 2) Jaki wpływ ma art. 117 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 na kwalifikowalność do płatności do bydła, którego wejście na letnie pastwisko zostało zgłoszone po terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 4 decyzji Komisji?
- 3) Czy w przypadku gdy zgłoszenie wejścia na letnie pastwisko na podstawie art. 117 akapit drugi rozporządzenia nr 73/2009 dokonane po terminie nie prowadzi do utraty kwalifikowalności do płatności, należy zastosować sankcje z tytułu zgłoszenia po terminie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 235, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 127, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 30, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover
(Niemcy) w dniu 7 listopada 2016 r. – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH**

(Sprawa C-562/16)

(2017/C 046/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zmiana rezerwacji na inny lot stanowi sytuację objętą art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy przepis ten znajduje zastosowanie również do zmiany rezerwacji, która nie została spowodowana przez przewoźnika lotniczego, ale wyłącznie przez organizatora wycieczek?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).